

Pagal Jona Biliūna

Trumpa akimirka

Atsimenu vestuves. Pilna pilnutėlė troba žmonių: šūkauja, rėkauja, dainuoja, šoka aplink mano lopšį. Ant lovos ir suolo susėdę su dideliais ir mažais smuikeliais muzikantai griežia, kaip tik gali. Aš pats sėdžiu lopšy, apkrautas saldumynais, „paukštytėmis“ ir riestainiais. Vieną didelį riestainį turiu pakėlęs rankoje. Jį rodau kiekvienam, kuris tik prisiartina prie lopšio, ir labai džiaugiuos. Jeigu kas kraipo galvą ir stebisi, kad mano riestainis iš tiesų labai didelis, su tokiu tuoj pat pradėtu savotiškai kalbėtis. Išpasakojęs visa, vėl pradėtu į visas šalis dairytis, visa kuo stebėdamasis ir nieko nesuprasdamas. Man ne galvoj, kad tą dieną ištekėjo mano seserėčia Marijona... O dabar esu sulinkęs senučiukas. Praėjęs savo gyvenimo kelią galiu tik prisiminimais ir išmintimi dalytis.